

U C H W A Ł A Nr XVII/84/87
.....
=====

Miejskiej Rady Narodowej w Gliwicach

z dnia 29.01. 1987 r.

w sprawie: nadania nazw nowowypbudowanym ulicom naosiedlu
Waryńskiego w Gliwicach

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy o systemie rad narodowych
i samorządu terytorialnego z dnia 20 lipca 1983 r. /Dz.U. nr 41,
poz. 185/ Miejska Rada Narodowa w Gliwicach

u c h w a ł a :

1. Nadać nazwy nowowypbudowanym ulicom na osiedlu Waryńskiego według następującego oznaczenia cyfrowego na załączonej mapie :

1/ Cytadeli Warszawskiej	6/ Feliksa Kona
2/ Marcina Kasprzaka	7/ Ostapa Dłuskiego
3/ SDKPiL	8/ Dekabrystów
4/ Władysława Gomułki	9/ Jana Tyszki
5/ Komuny Paryskiej	10/ Ludwika Kulczyckiego
2. Plan sytuacyjny z oznaczeniem nowopowstałych ulic stanowi integralną część niniejszej uchwały.
3. Wykonanie uchwały porucza się Wydziałom: Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Geodezji i Gospodarki Gruntami i Społeczno - Administracyjnemu.
4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym województwa.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
w Gliwicach

mgr inż. Tomasz Sztąpka

- 1/ Cytadeli Warszawskiej - twierdza w Warszawie, zbudowana w 1832-34
----- na rozkaz cara Mikołaja I. Była więzieniem uczestników powstań narodowych i działaczy ruchu robotniczego. Miejsce straceń polskich patriotów i rewolucjonistów /m.in. M.Kasprzaka, S.Kunickiego, P.Bardowskiego/.
/Enc.Powsz.PWN Warszawa 1973 str. 513 - tom I/.
- 2/ Marcina Kasprzaka - 1860-1905. Działacz ruchu robotniczego,
----- drukarz 1885-1886. Współzałożyciel organizacji socjalistycznej w Poznaniu, 1888 r. - współzałożyciel II proletariatu, 1890 - współorganizator I obchodu I Maja w Warszawie. Działacz SDKPiL. Stracony na stokach Cytadeli Warszawskiej za zbrojną obronę drukarni partyjnej.
/Enc.Powsz.PWN Warszawa 1974 str. 431 - tom II/.
- 3/ SDKPiL - do 1900 r. SDK, partia robotnicza założona przez działaczy
----- Związku Robotników Polskich i II proletariatu. Należała do II Międzynarodówki. Reprezentowała w polskim ruchu robotniczym idee marksistowskie, rewolucyjne i internacjonalistyczne. Partia postulowała obalenie caratu, wprowadzenie ustroju socjalistycznego w drodze rewolucji międzynarodowej. Propagowała walkę ekonomiczną i polityczną, współdziałanie polskiej klasy robotniczej z proletariatem innych państw. Za jedyną siłę zdolną do dokonania rewolucji społecznej uznawała klasę robotniczą.
/Enc.Powsz.PWN Warszawa 1976 str. 218 - tom IV/.
- 4/ Władysława Gomułki - pseudonim Wiesław - 1905-1982. Jeden z czoł-
----- wych przywódców polskiego ruchu robotniczego, polityk, mąż stanu. Pochodził z rodziny robotniczej i od wczesnej młodości pracował jako robotnik. 1922-32 działacz klasowych związków zawodowych. Od 1926 członek KPP, 1932 w Łodzi w czasie przygotowań do strajku włóknarzy postrzelony przez sanacyjną policję i aresztowany, skazany na 4 lata więzienia. Zwolniony przedterminowo z powodu choroby, wyjechał do ZSRR gdzie w 1932-36 był słuchaczem Międzynarodowej Szkoły Leninowskiej. Po powrocie do kraju sekretarz okręgowy KPP na Śląsku. W 1936 ponownie aresztowany i skazany na 7 lat więzienia.
Po napaści Niemiec na Polskę wydostał się 2.IX.1939 r. z więzienia w Sieradzu i dotarł do Warszawy aby wziąć udział w jej obronie.

Po kapitulacji stolicy przedostał się do Białegostoku i następnie do Lwowa.

Od 1942 działacz PPR, początkowo na Podkarpaciu, a od VIII.1942 sekretarz Komitetu Warszawskiego. Od XI.1943 r. sekretarz KC PPR i czołowy przywódca partii. Był inicjatorem i współorganizatorem KRN, od VIII.1944 kierował działalnością PPR na terenach wyzwolonych. 1945-48 pełnił także funkcję I Wicepremiera i ministra ziem odzyskanych. Na I Zjeździe PPR w XII.1945 wybrany sekretarzem generalnym KC PPR. Od 1947 poseł na Sejm Ustawodawczy. Rzecznik jednolitego frontu PPR i PPS, wystąpił z inicjatywą zjednoczenia polskiego ruchu robotniczego.

W 1948 r. oskarżony o rzekome odchylenie prawicowo - nacjonalistyczne i odsunięty ze wszystkich pełnionych stanowisk partyjnych i państwowych, 2.VIII.1951 r. bezpodstawnie uwięziony, 1955 zwolniony i 1956 zrehabilitowany.

X.1956 r. wybrany I Sekretarzem KC PZPR, od 1957 poseł na Sejm oraz członek Rady Państwa. Od 1970 r. po odejściu ze stanowiska I sekretarza KC PZPR pozostawał na emeryturze i pisał wspomnienia.

Odegrał wybitną rolę w walce o Polskę niepodległą i socjalistyczną. Wniósł doniosły wkład w ukształtowanie podstaw programowych marksistowsko-leninowskiej partii klasy robotniczej. Był gł. autorem deklaracji programowej PPR "O co Walczymy", przyczynił się do zagospodarowania ziem odzyskanych i ich zintegrowaniu z Macierzą. Był konsekwentnym rzecznikiem porozumienia narodowego. Położył wielkie zasługi w dziele budowy lud.państwowości, w powojennej odbudowie kraju, w demokrat. przeobrażeniach społ.gosp. W 1956 r. stanął na czele socjalistycznej odnowy, pod jego kierownictwem zostały przezwyciężone błędy i deformacje okresu tzw. kultu jednostki, przywrócono poszanowanie prawa i praworządności, unormowano na zasadzie konstytucyjnej stosunki z Kościołem. Została umocniona suwerenna pozycja Polski na arenie międzynarodowej w oparciu o sojusz z ZSRR i innymi państwami socjalistycznymi. Wynikiem konsekwentnej polityki zagranicznej W.Gomułki jest m.in. Układ o Normalizacji Stosunków między PRL a RFN. Autor licznych publikacji m.in. "Ku nowej Polsce" - 1946, "W walce o demokrację ludową" - 1947, "O problemie niemieckim" - 1969, "Z kart naszej historii" - 1969,1982/.

Enc.Powsz.PWN Warszawa 1984, str. 82 - 83 - tom II/.

- 5/ Komuny Paryskiej - 1871 - pierwsza rewolucja proletariacka, w wyniku której powstała organizacja państwowa nowego typu, określana jako prototyp państwa socjalistycznego. Ustrojowo prawna działalność Rady Komuny zmierzała do ustanowienia organizmu państwowego o wyraźnych cechach dyktatury proletariatu. Działalność Komuny odbiła się szerokim echem w całym świecie, powodując wzrost świadomości proletariatu różnych krajów, miała ona ogromne znaczenie dla dalszego rozwoju międzynarodowego ruchu robotniczego.

/Enc.Powsz. PWN Warszawa 1974 str. 521-522 tom II/.

- 6/ Feliksa Kona - 1864-1941 pseud. Bolesławski, Strożyński.
----- Działacz ruchu robotniczego, historyk, publicysta. Od 1882 członek I Proletariatu, 1885 skazany na katorgę w procesie 29 proletariackich. Od 1904 r. członek PPS, od 1906 r. w PPS-Lewicy. Uczestnik rewolucji październikowej. Od 1919 w RKP/b/ - Rosyjska Komunistyczna Partia bolszewików, 1919-20 członek Biura Politycznego przy KC RKP/b/, 1920 członek Tymczas.Kom.Rewoluc. Polski w Białymstoku, działacz Międzynarodówki Komunistycznej. 1922 współzałożyciel MOPR /Międzynarodowa Organizacja Pomocy Rewolucjonistom/, od 1922 r. w ZSRR m.in. 1931-33 przewodniczący Ogólnozwiązkowego Komitetu Radiofonii ZSRR, 1941 pierwszy kierownik redakcji pol. Radia Moskiewskiego, autor m.in. "Narodziny wieku" /1932-34 wyd.pol. 1969/

/Enc.Powsz.PWN - Warszawa 1984 str. 537 tom II/.

- 7/ Ostapa Dłuskiego - 1892 - 1964 /właściwe nazwisko Adolf Langer/.
----- Działacz ruchu robotniczego, nauczyciel, publicysta. Od 1911 r. w PPSD /Polska Partia Socjalno-Demokratyczna Galicji i Śląska Cieszyńskiego/, 1918 ~~xx~~ współzałożyciel KP Austrii od 1921 w KPP i KP Galicji Wschodniej, 1929-33 w ZSRR, członek WKP/b/ - Wszechzwiązkowa Komunistyczna Partia bolszewików, 1936-45 we Francji, działacz francuskiego ruchu oporu i polskiej emigracji organizacji lewicowych.

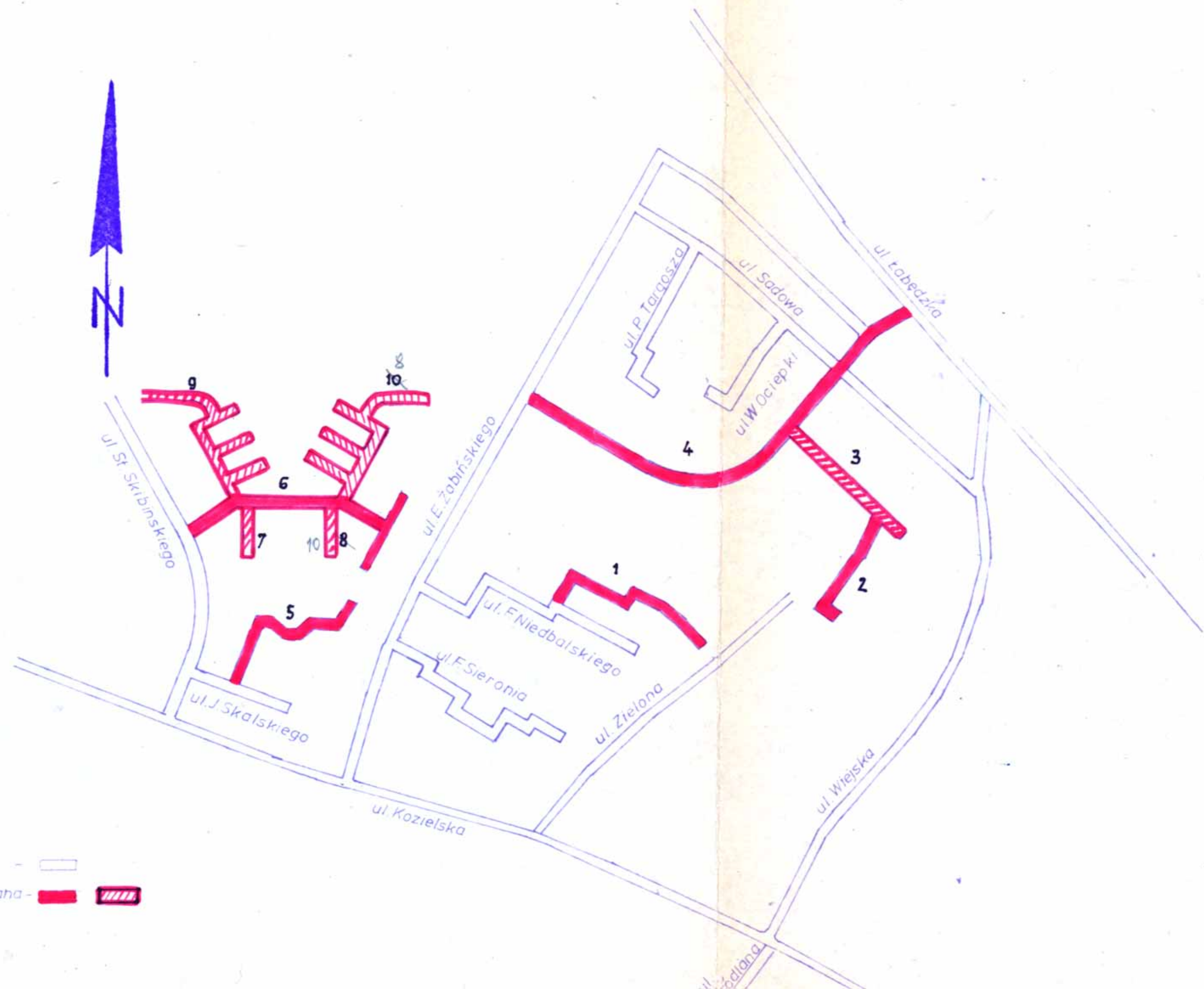
1945-48 członek KC PPR i redaktor naczelny "Głosu Ludu", od 1948 r. członek KC PZPR, 1950-64 członek Biura Światowej Rady Pokoju, 1952-64, poseł na Sejm, w 1960 r. Leninowska Nagroda Pokoju.

Enc..... tom 1 str. 614/.

- 8/ Dekabrystów - rosyjscy rewolucjoniści z I ćwierćwiecza XIX wieku, występujący przeciw samowładztwu carskiemu i stosunkom pańszczyźnianym w Rosji. Dekabryści sformułowali stanowisko wobec Polski, przyznając jej bezsporne prawo do niepodległości. Przedstawiciele Dekabrystów prowadzili rokowania z przedstawicielami polskiego Towarzystwa Patriotycznego w sprawie wspólnego wystąpienia zbrojnego.
/Enc.Powsz.PWN Warszawa 1973 str. 570 - tom I /.
- 9/ Jana Tyszki - 1867 - 1919 - pseud. Grozowski. Działacz polskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego, mąż Róży Luksemburg, działacz Narodnej Woli, 1890-93 członek Wyzwolenia Pracy w Szwajcarii, współzałożyciel SDKPiL, 1907 członek KC SDPRR /Socjal-demokratyczna Partia Robotnicza Rosji/, współzałożyciel Związku Spartakusa i KP Niemiec. Zamordowany w więzieniu w Berlinie. Leksykon... str. 1224.
- 10/ Ludwika Kulczyckiego - 1866-1941 - pseud. Mieczysław Mazowiecki, Trąbczyński.
Działacz społeczno-polityczny, socjolog, publicysta. Współzałożyciel II Proletariatu /1888/ i twórca /1900/ III Proletariatu.
1918-32 prof. w Szkole Nauk Politycznych i od 1924 w Wyższej Szkole Dziennikarskiej w Warszawie. Zajmował się głównie problematyką ruchów społecznych w XIX i XX wieku.
Autor m.in. "Rewolucja rosyjska" - 1909-11, "Zasady socjologii" - 1923.
Encykl..... tom II str. 647.

Odbitka mapy nazw ulic
m. GLIWICE

os.im.Ludwika Waryńskiego
Skala 1:5000

ulica z nazwą -
ulica projektowana -